

Вибори. Думки. 10/04/2019.

10.04.2019 Михайло Сажнів Блог думок

Важливі не стільки вибори Президента, скільки Парламентські. Ви ж самі до них менш відповідально відноситеся! Це ненормально, бо саме від них й залежить майже все. Але що мої слова та й змінять. Я відповідь знаю – нічого.

А Парламентська криза неминуча при будь якому президенті! Її однозначно поганий наслідок очевидний, але він не настільки апокаліптичний як його озвучують, варіативність буде однозначно, а народний тиск й самоорганізація на майданах країни та навіть відсутність відсутність виконавчої влади під час початку кампанії по захопленню Криму й південно-східних частин України, самоорганізація та волонтерський рух показала цей приклад в 2013-2014 року. Некерованості держави можна досягти різними методами і у будь кого з кандидатів в президенти вони не нульові. Порошенко буде вимушений утворювати тиранію (яку навряд чи йому вдасться утворити як ми бачимо вже зараз і це швидко переросте в збройне протистояння). А Зеленський може наробити все що завгодно – тут прогнозувати неможливо взагалі.

Власне я про це попереджав в 2015, волав в 2016, та ще намагався попискувати в 2017. Мовчу зараз, пішов у дауншифт – “викинутий на помийку” (так ця фраза звучить емоційно, так і є, вибачте, але моє життя руйнують і загрози не дитячі). А робилось все як раз навпаки від того що потрібно було робити для внутрішній ситуації. Вона була погіршена на перспективу ще з осені 2014, й суттєво погіршена з 2016-2017 року.

Поясню власну позицію. Я не підтримав жодного з кандидатів. Ні з першої трійки ні навіть з першої десятки як показав перший тур. Люди навіть не намагались аналізувати ситуація а “купляли” крихку стабільність або “новий продукт”. Фактично піар компанія Зеленського ніщо інше як комерційна кампанія та “продаж нового товару”.

Я не голосував а жодного з поточних претендентів, й уважно спостерігаю з холодною головою. Коли починається розмова про зміни в законах – пригадують про парламентсько-президентську, але одночасно переймаються іншим кандидатом, а коли законодавчі зміни законодавчі відбулись (безвіз, мова-частково лише квоти та фінансування, декомунізація, шлях в НАТО, децентралізація) чомусь про поточного пригадують. Двудлічність.

Ви ж все прекрасно розумієте – але чутно від вас лише кліше. Чи може просто така Україна вас повністю задовольняє? Ви розумієте що зараз вибори, звичайна зміна влади, а не майдан яким так лякають і на який вже довго збирають людей за різними гаслами? Ми дійсно не знаємо що буде робити Зеленський і це реально страшно, але ми точно знаємо що буде робити Порошенко і це страшніше!

Нарешті за п'ять років ми побачили що президентська воля щонайменше дає повноваження карати окремих людей. Але що дивно – з проукраїнськими виходить з пустого місяця довести до кінця й посадити людей, а з проросійськими не можу пригадати жодного кейсу де не просто мильна бульбашка була, а доведено до справи й ув'язнено. Це також не дивно розуміючи негласну угоду на яку явно пішла виконавча влада. А от чому ви запевнюєте в протилежному – це дивно.

Що дуже лякає зі сторони Зеленського – відношення до Української культури, його російськомовність, одіозні люди поруч з ним. Відновлення культури це довгий та одночасно вкрай необхідний процес і будь які зволікання або призупинення культурного відновлення в Україні – це загроза національної безпеки.

Найкращим вибором залишається не робити його.